

Slunce v duši (duet)

Slunce v duši, radost ze života měj
Přes řasy z noh muších do očí se mi podívej
Pohlédni mi do očí a řekni, co z nich čiší
O čem vypráví a v čem se od jiných liší

I Ty slunce v duši máš, však za víčky se déšť skrývá
Smutek, jež proklíná, toho, kdo se Ti v oči dívá
Ústa zkrivená, jež zarmoutil velký žal
Stejná jako tehdy, když ses na mě prvně podíval

To víš, má milá, některé rány se nehojí
A to, i když hezká víla, totiž Pravda, Tě odzbrojí
Nejhorší z nich však bývá, když je tvou oprávněnou holí
To pak není smích, to Tě potom srdce bolí

I mě občas srdce bolí, jako když oči klovou vrány
Jako by někdo solí, sypal Tvé otevřené rány
Znám tu beznaděj, když ruce, co Tě prve hladí
Zmačkaj a zahoděj, když Tě zradí

Proto si vždy přej mít slunce v duši
Pozorně naslouchej tomu, kdo Ti slzy osuší
Aby si vždy věděla, že někdo má Tě rád
Bys nezapomněla vždy na straně Pravdy stát

Neboj, nezapomenu, však ani Ty nezapomeň
Na svou cenu, na to že, nejsi na prodej
Až ostatní budou nadávat, Tobě se smát
Tak nezapomeň, že přec Tě má někdo rád